

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΡΥΘΜΙΖΕΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝ, ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΤΟΥ 2017

ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΑΡΘΡΩΝ

Προοίμιο.

ΜΕΡΟΣ Ι: ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- Άρθρο 1 Συνοπτικός τίτλος.
Άρθρο 2 Αντικείμενο – Ερμηνεία.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ: ΣΥΓΚΡΙΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝ ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ ΜΕ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

- Άρθρο 3 Πεδίο εφαρμογής.
Άρθρο 4 Κατάλογος των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών και υπόκεινται στην καταβολή τέλους σε εθνικό επίπεδο και τυποποιημένη ορολογία.
Άρθρο 5 Δελτίο πληροφόρησης περί τελών και γλωσσάριο.
Άρθρο 6 Δήλωση τελών.
Άρθρο 7 Ενημέρωση των καταναλωτών.
Άρθρο 8 Διαδικτυακοί τόποι σύγκρισης.
Άρθρο 9 Λογαριασμοί πληρωμών σε συνδυασμό με άλλο προϊόν ή υπηρεσία.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ: ΑΛΛΑΓΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ

- Άρθρο 10 Παροχή της υπηρεσίας αλλαγής λογαριασμού.
Άρθρο 11 Υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού.
Άρθρο 12 Διευκόλυνση του διασυνωριακού ανοίγματος λογαριασμού για καταναλωτές.
Άρθρο 13 Τέλη που συνδέονται με την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού.
Άρθρο 14 Οικονομική ζημία για τους καταναλωτές.
Άρθρο 15 Πληροφόρηση σχετικά με την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού.

ΜΕΡΟΣ ΙV: ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

- Άρθρο 16 Απαγόρευση των διακρίσεων.
Άρθρο 17 Δικαίωμα πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.
Άρθρο 18 Παράμετροι λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.
Άρθρο 19 Συναφή Τέλη.
Άρθρο 20 Συμβάσεις – πλαίσια και καταγγελία.
Άρθρο 21 Γενικές Πληροφορίες για λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

ΜΕΡΟΣ V: ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

- Άρθρο 22 Αρμόδιες Αρχές.
Άρθρο 23 Υποχρέωση Συνεργασίας.
Άρθρο 24 Επίλυση Διαφωνιών μεταξύ αρμόδιων αρχών διαφορετικών κρατών μελών.
Άρθρο 25 Εναλλακτική επίλυση διαφορών.

ΜΕΡΟΣ VI: ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

- Άρθρο 26 Έξοδα.
Άρθρο 27 Εξουσία Διερεύνησης.
Άρθρο 28 Διοικητικές κυρώσεις.
Άρθρο 29 Ευθύνη Αρχών.

ΜΕΡΟΣ VII: ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- Άρθρο 30 Αξιολόγηση.
Άρθρο 31 Μη επηρεασμός άλλων νομοθεσιών.
Άρθρο 32 Έκδοση Οδηγιών.
Άρθρο 33 Έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου.

Ο περί της Συγκρισιμότητας των Τελών, της Αλλαγής Λογαριασμού Πληρωμών και της Πρόσβασης σε Λογαριασμούς Πληρωμών Νόμος του 2017 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 64(I) του 2017

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΡΥΘΜΙΖΕΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝ, ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΤΟΥ 2017

Προοίμιο. Για σκοπούς εναρμόνισης με την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο «Οδηγία 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014 για τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά»,
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ: L257, 28.08.2014, σ. 214.

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

ΜΕΡΟΣ Ι

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Συνοπτικός τίτλος. **1.** Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Συγκρισιμότητας των Τελών, της Αλλαγής Λογαριασμού Πληρωμών και της Πρόσβασης σε Λογαριασμούς Πληρωμών Νόμος του 2017.

Ερμηνεία. **2.-(1)** Στον παρόντα Νόμο, εκτός εάν προκύπτει διαφορετική έννοια -

«αλλαγή» ή «αλλαγή λογαριασμού» σημαίνει την κατόπιν αιτήσεως του καταναλωτή, μεταφορά, από έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σε άλλον, είτε των πληροφοριών σχετικά με το σύνολο ή μέρος των πάγιων εντολών για μεταφορές πιστώσεων, επαναλαμβανόμενες άμεσες χρεώσεις και επαναλαμβανόμενες εισερχόμενες μεταφορές πιστώσεων που διενεργούνται σε λογαριασμό πληρωμών είτε οποιουδήποτε θετικού υπολοίπου λογαριασμού πληρωμών από τον ένα λογαριασμό πληρωμών στον άλλον ή και τα δύο, με ή χωρίς κλείσιμο του προηγούμενου λογαριασμού πληρωμών·

«άμεση χρέωση» σημαίνει την εθνική ή διασυνοριακή υπηρεσία πληρωμής για τη χρέωση λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή, όταν η πράξη πληρωμής πραγματοποιείται με πρωτοβουλία του δικαιούχου κατόπιν συναινέσεως του πληρωτή·

«αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών» σημαίνει τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών από τον οποίο αποστέλλεται η πληροφόρηση που απαιτείται για την εκτέλεση της αλλαγής λογαριασμού·

«αρμόδια αρχή» σημαίνει αρμόδια αρχή της Δημοκρατίας, όπως καθορίζεται στο άρθρο 22·

«αρμόδια αρχή κράτους μελών» σημαίνει αρμόδιες αρχές κρατών μελών οι οποίες ορίζονται από τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή του άρθρου 21 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ·

«δικαιούχος» σημαίνει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός αποδέκτης των χρηματικών ποσών που έχουν αποτελέσει αντικείμενο της πράξης πληρωμής·

«δυνατότητα υπερανάληψης» σημαίνει ρητή σύμβαση πίστωσης με την οποία πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διαθέτει σε καταναλωτή χρηματικά ποσά που υπερβαίνουν το τρέχον υπόλοιπο του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή·

«ΕΑΤ» σημαίνει την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών που ιδρύθηκε με τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ.1093/2010·

«Επιτροπή» σημαίνει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·

144(I) του 2007
106(I) του 2009
141(I) του 2012
154(I) του 2012
193(I) του 2014
8(I) του 2016.

«Επιχείρηση Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών» σημαίνει επιχείρηση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών όπως ορίζεται στον περί Επενδυτικών Υπηρεσιών και Δραστηριοτήτων και Ρυθμιζόμενων Αγορών Νόμο·

«εργάσιμη ημέρα» σημαίνει την ημέρα κατά την οποία ο σχετικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εργάζεται, όπως απαιτείται για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής·

«εντολή πληρωμής» σημαίνει κάθε οδηγία εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου προς τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών με την οποία του ζητείται να εκτελέσει μια πράξη πληρωμής·

- 13(I) του 2008
41(I) του 2014.
- «Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού» σημαίνει την Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού που ιδρύεται δυνάμει του άρθρου 8 του περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου·
- Επίσημη
Εφημερίδα της
ΕΕ: L331,
15.12.2010,
σ. 12.
- «Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010» σημαίνει τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής·
- Επίσημη
Εφημερίδα της
ΕΕ: L94,
30.03.2012,
σ. 22.
- «Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο «Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, σχετικά με την καθιέρωση τεχνικών απαιτήσεων και επιχειρηματικών κανόνων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009.
- Επίσημη
Εφημερίδα της
ΕΕ: L149,
05.07.1971,
σ. 2.
- «Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας με τίτλο «Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας»·
- Επίσημη
Εφημερίδα της
ΕΕ: L124,
20.05.2003, σ.1.
- «Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 859/2003» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο «Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 859/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2003, για την επέκταση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν καλύπτονται ήδη από τις διατάξεις αυτές μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους»·
- Επίσημη
Εφημερίδα της
ΕΕ: L176,
27.06.2013, σ.1.
- «Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο «Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012»·
- «καταναλωτής» σημαίνει κάθε φυσικό πρόσωπο το οποίο ενεργεί για σκοπούς οι οποίοι δεν εμπίπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή ελεύθερη επαγγελματική του δραστηριότητα·
- «Κεντρική Τράπεζα» σημαίνει την Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου·
- «κοινό σύμβολο» σημαίνει το κοινό σύμβολο το οποίο αναπτύσσεται από την ΕΑΤ δυνάμει του εδαφίου (6) του άρθρου 4 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ, όπως αυτό επικαιροποιείται δυνάμει του εδαφίου (7) του άρθρου 4 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ·
- «κράτος μέλος» σημαίνει κράτος- μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλο κράτος που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, η οποία υπογράφηκε στο Οπόρτο στις 2 Μαΐου 1992, και προσαρμόστηκε στις Βρυξέλλες την 17^η Μαΐου 1993, ως η Συμφωνία αυτή περαιτέρω εκάστοτε τροποποιείται·
- «λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών» σημαίνει τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών προς τον οποίο αποστέλλεται η πληροφόρηση που απαιτείται για την εκτέλεση της αλλαγής λογαριασμού·
- «λογαριασμός πληρωμών» σημαίνει το λογαριασμό που τηρείται στο όνομα ενός ή περισσότερων καταναλωτών και χρησιμοποιείται για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής·
- 128(I) του 2009
52(I) του 2010.
- «μέσο πληρωμών» σημαίνει μέσο πληρωμών κατά την έννοια του άρθρου 2 του περί Υπηρεσιών Πληρωμών Νόμου·
- «μεταφορά πίστωσης» σημαίνει την εθνική ή διασυνοριακή υπηρεσία πληρωμών για την πίστωση λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου με πράξη πληρωμής ή μια σειρά πράξεων πληρωμής από λογαριασμό πληρωμών του πληρωτή μέσω του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που τηρεί το λογαριασμό πληρωμών του πληρωτή, βάσει εντολής του πληρωτή·
- «νομίμως διαμένων στην Ένωση» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από την Οδηγία 2014/92/ΕΕ·

«οδηγία», αναφορικά με οδηγία που εκδίδεται δυνάμει του παρόντος Νόμου, σημαίνει οδηγία που συνιστά κανονιστική διοικητική πράξη και δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας·

- Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ: L319, 05.12.2007, σ. 1.
 «Οδηγία 2007/64/EK» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13^{ης} Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/EK, 2002/65/EK και 2006/48/EK και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/EK»·
- Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ: L133, 22.05.2008, σ. 66.
 «Οδηγία 2008/48/EK» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου»·
- Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ: L309, 25.11.2005, σ. 15.
 «Οδηγία 2005/60/EK» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2005/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας»·
- Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ: L016, 23.01.2004, σ. 44.
 «Οδηγία 2003/109/EK» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2003/109/EK του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες»·
- Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ: L158, 30.04.2004, σ. 77.
 «Οδηγία 2004/38/EK» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ»·
- Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ: L165, 18.06.2013, σ. 63.
 «Οδηγία 2013/11/ΕΕ» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την εναλλακτική επίλυση καταναλωτικών διαφορών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/EK (οδηγία ΕΕΚΔ)»·
- Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ: L281, 23.11.1995, σ. 31.
 «Οδηγία 95/46/EK» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών»·
- Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ: L176, 27.06.2013, σ. 338.
 «Οδηγία 2013/36/ΕΕ» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/EK και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/EK και 2006/49/EK·
- Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ: L267, 10.10.2009, σ. 7.
 «Οδηγία 2009/110/EK» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία 2009/110/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/EK και 2006/48/EK και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/EK»·
- Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ: L 257, 28.8.2014, σ. 214.
 «Οδηγία 2014/92/ΕΕ» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο «Οδηγία 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, για τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά» όπως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται·
- «πάγια εντολή» σημαίνει την οδηγία του πληρωτή προς τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που τηρεί τον λογαριασμό πληρωμών του πληρωτή, να εκτελεί μεταφορές πιστώσεων σε τακτά χρονικά διαστήματα ή σε προκαθορισμένες ημερομηνίες·

«πάροχος υπηρεσιών πληρωμών» σημαίνει πάροχο υπηρεσιών πληρωμών κατά την έννοια του άρθρου 2 του Περί Υπηρεσιών Πληρωμών Νόμου·

«πιστωτικό επιτόκιο» σημαίνει οποιοδήποτε επιτόκιο πληρώνεται στον καταναλωτή σε σχέση με χρηματικά ποσά που τηρούνται σε λογαριασμό πληρωμών·

Επίσημη
Εφημερίδα της
ΕΕ: L176,
27.6.2013,
σ. 1.

«πιστωτικό ίδρυμα» σημαίνει πιστωτικό ίδρυμα κατά την έννοια της παραγράφου (1) του εδαφίου (1) του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

«πληρωτής» σημαίνει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κατέχει λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει εντολή πληρωμής από αυτόν το λογαριασμό ή εάν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών του πληρωτή, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δίνει εντολή πληρωμής σε λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου·

«πράξη πληρωμής» σημαίνει την ενέργεια στην οποία προβαίνει ο πληρωτής ή ο δικαιούχος και η οποία συνίσταται στη διάθεση, μεταβίβαση ή ανάληψη χρηματικών ποσών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υποκείμενη υποχρέωση μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου·

«σταθερό μέσο» σημαίνει κάθε μέσο το οποίο επιτρέπει στον καταναλωτή να αποθηκεύει τις πληροφορίες που του απευθύνονται προσωπικά, ώστε να μπορεί να ανατρέξει σε αυτές μελλοντικά, για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για τους σκοπούς των πληροφοριών, και το οποίο επιτρέπει την ακριβή αναπαραγωγή των αποθηκευμένων πληροφοριών·

«σύμβαση-πλαίσιο» σημαίνει σύμβαση παροχής υπηρεσιών πληρωμών που διέπει τη μελλοντική εκτέλεση επιμέρους και διαδοχικών πράξεων πληρωμής και η οποία δύναται να περιλαμβάνει την υποχρέωση και τους όρους σύστασης λογαριασμού πληρωμών·

Κεφ. 303
42 του 1968
7 του 1977
43(I) του 1994
68(I) του 1998
38(I) του 2002
147(I) του 2005.

«ταχυδρομείο» σημαίνει ταχυδρομείο όπως ορίζεται στο άρθρο 2 του περί Ταχυδρομείου Νόμου·

«ταχυδρομική χρηματική επιταγή» σημαίνει το μέσο μεταβίβασης χρηματικού ποσού ταχυδρομικώς όπως ορίζεται στο άρθρο 2 του περί Ταχυδρομείου Νόμου·

«τέλη» σημαίνει όλες τις χρεώσεις και κυρώσεις, εάν υπάρχουν, τις οποίες οφείλει ο καταναλωτής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για υπηρεσίες που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών·

«τυποποιημένη ορολογία της Ένωσης» σημαίνει την τυποποιημένη ορολογία της Ένωσης που έχει καθοριστεί δυνάμει της παραγράφου 4 του άρθρου 3 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ·

«υπέρβαση» σημαίνει σιωπηρή αποδοχή υπερανάληψης στο πλαίσιο της οποίας ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διαθέτει σε καταναλωτή χρηματικά ποσά που υπερβαίνουν το τρέχον υπόλοιπο του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή ή τη συμφωνημένη δυνατότητα υπερανάληψης·

«Υπηρεσία» σημαίνει την Υπηρεσία Προστασίας Καταναλωτή του Υπουργείου Ενέργειας, Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού·

«υπηρεσίες που συνδέονται με το λογαριασμό πληρωμών» σημαίνει όλες τις υπηρεσίες που συνδέονται με το άνοιγμα, την τήρηση και το κλείσιμο λογαριασμού πληρωμών, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών πληρωμών και των πράξεων πληρωμών που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου (ζ) του εδαφίου (5) του άρθρου 3 του Περί Υπηρεσιών Πληρωμών Νόμου και των δυνατοτήτων υπερανάληψης και υπέρβασης·

«υπηρεσίες πληρωμών» σημαίνει υπηρεσίες πληρωμών κατά την έννοια του άρθρου 2 του Περί Υπηρεσιών Πληρωμών Νόμου·

«Υπουργείο» σημαίνει το Υπουργείο Οικονομικών·

«Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργό Οικονομικών ή οποιονδήποτε δεόντως εξουσιοδοτημένο από αυτόν λειτουργό του υπουργείου του·

81(I) του 2012. «χρηματικά ποσά» σημαίνει τραπεζογραμμάτια και κέρματα, λογιστικό χρήμα και ηλεκτρονικό χρήμα, κατά την έννοια του άρθρου 2 του περί του Ηλεκτρονικού Χρήματος Νόμου.

(2) Στον παρόντα Νόμο και στις δυνάμει αυτού εκδιδόμενες οδηγίες-

- (α) Οποιαδήποτε αναφορά σε Οδηγία, Κανονισμό, Απόφαση ή άλλη νομοθετική πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σημαίνει την εν λόγω πράξη όπως εκάστοτε διορθώνεται, τροποποιείται ή αντικαθίσταται, εκτός εάν προκύπτει διαφορετική έννοια από το κείμενο, και
- (β) οποιαδήποτε αναφορά σε νόμο ή κανονιστική διοικητική πράξη της Δημοκρατίας, σημαίνει τον εν λόγω νόμο ή κανονιστική διοικητική πράξη όπως εκάστοτε διορθώνεται, τροποποιείται ή αντικαθίσταται, εκτός εάν προκύπτει διαφορετική έννοια από το κείμενο.

Πεδίο εφαρμογής.

3.-(1) Ο παρών Νόμος θεσπίζει κανόνες σχετικά με τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα των τελών που χρεώνονται στους καταναλωτές για τους λογαριασμούς πληρωμών τους, καθώς και κανόνες αναφορικά με την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών εντός της Δημοκρατίας και κανόνες για τη διευκόλυνση του διασυνοριακού ανοίγματος λογαριασμού πληρωμών για τους καταναλωτές.

(2) Ο παρών Νόμος ορίζει επίσης το πλαίσιο στο οποίο διασφαλίζεται το δικαίωμα των καταναλωτών για το άνοιγμα και τη χρήση λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

(3) Τα Μέρη II και III εφαρμόζονται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

(4) Το Μέρος IV εφαρμόζεται στα πιστωτικά ιδρύματα:

Νοείται ότι η Κεντρική Τράπεζα δύναται, με οδηγίες που εκδίδει δυνάμει του άρθρου 32 του παρόντος Νόμου, να εφαρμόσει το Μέρος IV σε παρόχους υπηρεσιών πληρωμών άλλων από πιστωτικά ιδρύματα.

(5) Ο παρών Νόμος δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες οντότητες -

- (α) Επιχειρήσεις Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών·
- (β) την Κεντρική Τράπεζα· και
- (γ) το ταχυδρομείο κατά τη διεξαγωγή εργασιών σε σχέση με ταχυδρομικές επιταγές.

(6) Ο παρών Νόμος εφαρμόζεται στους λογαριασμούς πληρωμών μέσω των οποίων οι καταναλωτές είναι τουλάχιστον σε θέση -

- (α) Να καταθέτουν χρηματικά ποσά σε λογαριασμό πληρωμών·
- (β) να λαμβάνουν μετρητά από λογαριασμό πληρωμών·
- (γ) να εκτελούν και να λαμβάνουν πράξεις πληρωμής, περιλαμβανομένων των μεταφορών πιστώσεων, προς και από τρίτο μέρος·

Νοείται ότι, η Κεντρική Τράπεζα δύναται, με οδηγίες που εκδίδει δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 32 του παρόντος Νόμου, να εφαρμόσει το σύνολο ή μέρος του παρόντος Νόμου σε λογαριασμούς πληρωμών άλλων από εκείνων που αναφέρονται στο παρόν εδάφιο.

(7) Το άνοιγμα και η χρήση λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο γίνεται χωρίς επηρεασμό των διατάξεων του περί της Παρεμπόδισης και Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες Νόμου.

188(I) του 2007
58(I) του 2010
80(I) του 2012
192(I) του 2012
101(I) του 2013
184(I) του 2014
18(I) του 2016.

ΜΕΡΟΣ II ΣΥΓΚΡΙΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝ ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ ΜΕ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Κατάλογος των πλέον αντιπροσω-

4.-(1) Η Κεντρική Τράπεζα καταρτίζει και εκδίδει, με οδηγίες που εκδίδονται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 32 του παρόντος Νόμου, προσωρινό κατάλογο των δέκα (10) τουλάχιστον και όχι άνω των είκοσι (20), πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών οι οποίες συνδέονται με λογαριασμό

πυετικών υπηρεσιών που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών και υπόκεινται στην καταβολή τέλους σε εθνικό επίπεδο και τυποποιημένη ορολογία.

πληρωμών και υπόκεινται στην καταβολή τέλους οι οποίες προσφέρονται από έναν τουλάχιστον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σε εθνικό επίπεδο:

Νοείται ότι, ο κατάλογος περιλαμβάνει όρους και ορισμούς για καθεμιά από τις προσδιοριζόμενες υπηρεσίες:

Νοείται περαιτέρω ότι, στον κατάλογο χρησιμοποιείται ένας μόνον όρος για κάθε υπηρεσία:

Νοείται έτι περαιτέρω, ότι σε κάθε επίσημη γλώσσα της Δημοκρατίας χρησιμοποιείται ένας μόνον όρος για κάθε υπηρεσία.

(2) Για σκοπούς κατάρτισης του καταλόγου υπηρεσιών που αναφέρεται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου, η Κεντρική Τράπεζα λαμβάνει υπόψη -

- (α) Τις υπηρεσίες οι οποίες χρησιμοποιούνται συχνότερα από τους καταναλωτές σε σχέση με τους λογαριασμούς πληρωμών τους·
- (β) τις υπηρεσίες οι οποίες συνεπάγονται το υψηλότερο συνολικό κόστος για τους καταναλωτές, τόσο συνολικά όσο και ανά μονάδα·
- (γ) κατευθυντήριες γραμμές που καταρτίζονται από την ΕΑΤ σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

(3) Η τυποποιημένη ορολογία της Ένωσης, ενσωματώνεται στον προσωρινό κατάλογο που αναφέρεται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου και η Κεντρική Τράπεζα δημοσιεύει, με οδηγίες που εκδίδονται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 32 του παρόντος Νόμου, τον οριστικό κατάλογο των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών οι οποίες συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών, όπως αυτός διαμορφώνεται ως αποτέλεσμα της ενσωμάτωσης, χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο εντός τριών μηνών αφού τεθεί σε ισχύ η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 3 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ.

(4) Τουλάχιστο ανά τετραετία, από τη δημοσίευση του οριστικού καταλόγου που αναφέρεται στο εδάφιο (3), η Κεντρική Τράπεζα αξιολογεί και ανάλογα με την περίπτωση, ενημερώνει τον κατάλογο των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών που καθορίζεται σύμφωνα με τα εδάφια (1) και (2) του παρόντος άρθρου και κοινοποιεί στην Επιτροπή και στην ΕΑΤ τα αποτελέσματα της αξιολόγησής της και, κατά περίπτωση, τον ενημερωμένο κατάλογο των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών.

(5) Οσάκις η ΕΑΤ ενημερώνει την τυποποιημένη ορολογία της Ένωσης δυνάμει των προνοιών της παραγράφου (6) του άρθρου 3 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ, η Κεντρική Τράπεζα ενημερώνει και δημοσιεύει, με οδηγίες που εκδίδει δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 32 του παρόντος Νόμου, τον οριστικό κατάλογο ο οποίος αναφέρεται στο εδάφιο (3) και βεβαιώνεται ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών χρησιμοποιούν τους ενημερωμένους όρους και ορισμούς.

Δελτίο πληροφόρησης περί τελών και γλωσσάριο.

128(Ι) του 2009
52(Ι) του 2010.

106(Ι) του 2010
176(Ι) του 2012
40(Ι) του 2013
50(Ι) του 2013
42(Ι) του 2017.

5.-(1) Με την επιφύλαξη της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1) του άρθρου 36 του περί Υπηρεσιών Πληρωμών Νόμου και των άρθρων 4 έως 8 του περί των Συμβάσεων Καταναλωτικής Πίστης Νόμου, εγκαίρως πριν από την υπογραφή σύμβασης για λογαριασμό πληρωμών με καταναλωτή, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν στον καταναλωτή δελτίο πληροφόρησης περί τελών σε χαρτί ή άλλο σταθερό μέσο, το οποίο περιλαμβάνει τους τυποποιημένους όρους του τελικού καταλόγου των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών που αναφέρονται στο εδάφιο (3) του άρθρου 4 του παρόντος Νόμου και, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές προσφέρονται από πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, τα αντίστοιχα τέλη για κάθε υπηρεσία.

(2) Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν στον καταναλωτή γλωσσάριο το οποίο περιλαμβάνει τουλάχιστον τους τυποποιημένους όρους που καθορίζονται στον οριστικό κατάλογο υπηρεσιών που αναφέρεται στο εδάφιο (3) του άρθρου 4 και τους σχετικούς ορισμούς.

(3) Η Κεντρική Τράπεζα εκδίδει οδηγίες δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 32 του παρόντος Νόμου ως προς τη μορφή, το περιεχόμενο, την παρουσίαση, τη σύνταξη και τον τρόπο με τον οποίο παρέχονται και διατίθενται στους καταναλωτές το δελτίο πληροφόρησης περί τελών που αναφέρεται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου και το γλωσσάριο που αναφέρεται στο εδάφιο (2) του παρόντος άρθρου.

(4) Οσάκις η ΕΑΤ ενημερώνει την τυποποιημένη μορφή παρουσίασης του δελτίου πληροφοριών περί τελών και το κοινό σύμβολό του, δυνάμει της παραγράφου 7 του άρθρου 4 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ, οι οδηγίες που εκδίδει η Κεντρική Τράπεζα δυνάμει του διατάξεων του εδαφίου (3) του

παρόντος άρθρου επανεξετάζονται και εάν χρειάζεται, τροποποιούνται ώστε να μεταφέρονται στο εθνικό δίκαιο οι εν λόγω τροποποιήσεις.

Δήλωση
τελών.

6.-(1) Με την επιφύλαξη των άρθρων 40 και 41 του περί Υπηρεσιών Πληρωμών Νόμου και του άρθρου 12 του περί των Συμβάσεων Καταναλωτικής Πίστης Νόμου, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν στον καταναλωτή, σε ετήσια τουλάχιστο βάση και δωρεάν, δήλωση τελών που περιλαμβάνει τα εξής στοιχεία -

- (α) Όλα τα τέλη που καταβάλλονται από τον καταναλωτή για τις υπηρεσίες που συνδέονται με κάθε λογαριασμό πληρωμών τον οποίο διατηρεί με το σχετικό πάροχο υπηρεσιών πληρωμών·
- (β) το επιτόκιο του ακάλυπτου χρέους που ισχύει για το λογαριασμό πληρωμών και το συνολικό ποσό των τόκων που εφαρμόζονται σχετικά με την υπερανάληψη κατά τη διάρκεια της αντίστοιχης περιόδου, κατά περίπτωση·
- (γ) το πιστωτικό επιτόκιο που ισχύει για το λογαριασμό πληρωμών και το συνολικό ποσό των τόκων που εισπράχθηκε κατά τη διάρκεια της σχετικής περιόδου, κατά περίπτωση.

(2) Η Κεντρική Τράπεζα εκδίδει οδηγίες δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 32 του παρόντος Νόμου ως προς τη μορφή, την παρουσίαση, τη σύνταξη, το περιεχόμενο, και τον τρόπο με τον οποίο παρέχεται και διατίθεται στους καταναλωτές η δήλωση τελών που αναφέρεται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου.

(3) Οσάκις η EAT επικαιροποιεί την τυποποιημένη μορφή παρουσίασης της δήλωσης τελών και του κοινού συμβόλου της, δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου 5 του άρθρου 5 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ, οι οδηγίες που εκδίδει η Κεντρική Τράπεζα δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου επανεξετάζονται και εάν χρειάζεται, τροποποιούνται ώστε να μεταφέρονται στο εθνικό δίκαιο οι εν λόγω τροποποιήσεις.

Ενημέρωση των
καταναλωτών.

7. Η Κεντρική Τράπεζα εκδίδει οδηγίες δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 32 του παρόντος Νόμου, στις οποίες διασφαλίζεται ότι στις οικείες συμβατικές και εμπορικές πληροφορίες και στις οικείες πληροφορίες διάθεσης στην αγορά προς τους καταναλωτές, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών χρησιμοποιούν, όπου απαιτείται, τους τυποποιημένους όρους που καθορίζονται στον οριστικό κατάλογο που αναφέρεται στο εδάφιο (3) του άρθρου 4 και στις οποίες καθορίζονται οι προϋποθέσεις για τη χρήση εμπορικών ονομασιών στο δελτίο πληροφόρησης περί τελών και στη δήλωση τελών καθώς και οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δύνανται να χρησιμοποιούν εμπορικές ονομασίες για τον χαρακτηρισμό των υπηρεσιών τους στις συμβατικές και εμπορικές πληροφορίες και στις πληροφορίες διάθεσης στην αγορά προς τους καταναλωτές.

Διαδικτυακοί
τόποι
σύγκρισης.

8.-(1) Το Υπουργείο διασφαλίζει ότι οι καταναλωτές έχουν δωρεάν πρόσβαση σε έναν τουλάχιστον διαδικτυακό τόπο σύγκρισης τελών που χρεώνονται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, τουλάχιστον για τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στον οριστικό κατάλογο που αναφέρεται στο εδάφιο (3) του άρθρου 4, τον οποίο διαδικτυακό τόπο διαχειρίζεται το Υπουργείο ή ιδιωτικός φορέας που ορίζεται από το Υπουργείο:

Νοείται ότι, για σκοπούς εκτέλεσης των καθηκόντων του, το Υπουργείο δύναται να διαβουλευείται με την Κεντρική Τράπεζα σε σχέση με τεχνικής φύσεως θέματα εάν προκύπτουν.

(2) Ο Υπουργός δύναται δυνάμει Διατάγματος να απαιτεί από τους διαδικτυακούς τόπους σύγκρισης που αναφέρονται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου, να περιλαμβάνουν περαιτέρω συγκριτικούς παράγοντες σχετικά με το επίπεδο των υπηρεσιών που παρέχονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

(3) Οι διαδικτυακοί τόποι σύγκρισης που δημιουργούνται σύμφωνα με το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου -

- (α) λειτουργούν ανεξάρτητα, διασφαλίζοντας ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών έχουν ίση μεταχείριση στα αποτελέσματα της αναζήτησης·
- (β) αναφέρουν με σαφήνεια τους ιδιοκτήτες τους·
- (γ) ορίζουν σαφή και αντικειμενικά κριτήρια επί των οποίων θα βασίζεται η σύγκριση·
- (δ) χρησιμοποιούν απλή και σαφή γλώσσα και όπου εφαρμόζεται, τους τυποποιημένους όρους που καθορίζονται στον οριστικό κατάλογο που αναφέρεται στο εδάφιο (3) του άρθρου 4·

- (ε) παρέχουν ακριβή και επικαιροποιημένη πληροφόρηση και αναφέρουν την ώρα της τελευταίας ενημέρωσης·
- (στ) περιλαμβάνουν ένα ευρύ φάσμα προσφορών για λογαριασμούς πληρωμών που καλύπτουν ένα σημαντικό μέρος της αγοράς και εάν οι προβαλλόμενες πληροφορίες δεν δημιουργούν πλήρη εικόνα της αγοράς, μια σαφή δήλωση για τον σκοπό αυτόν, πριν από την παρουσίαση των αποτελεσμάτων· και
- (ζ) παρέχουν αποτελεσματική διαδικασία για την αναφορά της εσφαλμένης πληροφόρησης σχετικά με τα δημοσιοποιούμενα τέλη.

(4) Οι πληροφορίες διατίθενται διαδικτυακά όσον αφορά τη διαθεσιμότητα των διαδικτυακών τόπων που πληρούν τις πρόνοιες του παρόντος άρθρου.

(5) Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν στο Υπουργείο κάθε στοιχείο, πληροφορία και διευκρίνιση που απαιτεί το Υπουργείο για σκοπούς εκτέλεσης των καθηκόντων του δυνάμει του παρόντος άρθρου:

Νοείται ότι, ο κάθε πάροχος υπηρεσίας πληρωμών μεριμνά ώστε τα στοιχεία, πληροφορίες και διευκρινίσεις που παρέχονται στο Υπουργείο δυνάμει των διατάξεων του παρόντος εδαφίου, να είναι ορθά κατά τη χρονική στιγμή κατά την οποία παρέχονται.

(6) Η Κεντρική Τράπεζα, ως αρμόδια αρχή, δύναται να εκδίδει οδηγίες δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 32 του παρόντος Νόμου για σκοπούς περαιτέρω και καλύτερου καθορισμού των υποχρεώσεων των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, όπως αναφέρονται στο εδάφιο (5) του παρόντος άρθρου.

Λογαριασμοί πληρωμών σε συνδυασμό με άλλο προϊόν ή υπηρεσία.

9. Όταν ένας λογαριασμός πληρωμών προσφέρεται ως μέρος πακέτου μαζί με ένα άλλο προϊόν ή υπηρεσία που δεν συνδέεται με λογαριασμό πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει τον πελάτη αν υπάρχει η δυνατότητα να αγοράσει το λογαριασμό πληρωμών χωριστά και στην περίπτωση αυτή, παρέχει χωριστή πληροφόρηση σχετικά με τις δαπάνες και τα τέλη που συνδέονται με έκαστο των λοιπών προϊόντων και υπηρεσιών που προσφέρονται στο εν λόγω πακέτο και που μπορούν να αγοραστούν χωριστά.

ΜΕΡΟΣ III ΑΛΛΑΓΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ

Παροχή της υπηρεσίας αλλαγής λογαριασμού.

10. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού, όπως περιγράφεται στο άρθρο 11, μεταξύ λογαριασμών πληρωμών που τηρούνται στο ίδιο νόμισμα σε οποιονδήποτε καταναλωτή που ανοίγει ή κατέχει λογαριασμό σε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που εδρεύει στη Δημοκρατία.

Υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού.

11.-(1) Η υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού κινείται από τον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών κατ' αίτηση του καταναλωτή.

(2) Η υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού πληροί τουλάχιστον τις διατάξεις των εδαφίων (4) έως (12) του παρόντος άρθρου.

(3) Η Κεντρική Τράπεζα δύναται, με οδηγίες που εκδίδει δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 32 του παρόντος Νόμου, να θεσπίζει διαδικασία έγκρισης μέτρων εναλλακτικού χαρακτήρα σε σχέση με εκείνα που αναφέρονται στα εδάφια (4) έως (12) του παρόντος άρθρου, με την προϋπόθεση ότι -

- (α) Αυτό είναι σαφώς προς το συμφέρον του καταναλωτή·
- (β) δεν συνεπάγεται πρόσθετη επιβάρυνση του καταναλωτή· και
- (γ) η αλλαγή ολοκληρώνεται το πολύ εντός των ίδιων χρονικών περιθωρίων με εκείνα που ορίζονται στα εδάφια (4) έως (12) του παρόντος άρθρου:

Νοείται ότι, στο βαθμό κατά τον οποίο δεν παρέχεται από την Κεντρική Τράπεζα σχετική έγκριση για την εφαρμογή μέτρων εναλλακτικού χαρακτήρα δυνάμει του παρόντος άρθρου, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών εφαρμόζουν τη διαδικασία που προνοείται στα εδάφια (4) έως (12) του παρόντος άρθρου.

(4) Οι λαμβάνοντες πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών εκτελούν την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού μόλις λάβουν σχετική εξουσιοδότηση από τον καταναλωτή:

Νοείται ότι, στην περίπτωση δύο ή περισσότερων κατόχων του λογαριασμού, η εξουσιοδότηση πρέπει να προέρχεται από καθένα εξ αυτών.

(5) Η εξουσιοδότηση συντάσσεται σε επίσημη γλώσσα της Δημοκρατίας ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα συμφωνηθεί μεταξύ των μερών.

(6) Η εξουσιοδότηση επιτρέπει στον καταναλωτή να παρέχει ειδική συγκατάθεση για την εκτέλεση από τον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών καθεμιάς από τις ενέργειες που αναφέρονται στο εδάφιο (8) του παρόντος άρθρου και να παρέχει ειδική συγκατάθεση για την εκτέλεση από τον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών καθεμιάς από τις ενέργειες που αναφέρονται στο εδάφιο (10) του παρόντος άρθρου.

(7) Η εξουσιοδότηση επιτρέπει στον καταναλωτή-

- (α) Να προσδιορίζει ρητά τις εισερχόμενες μεταφορές πιστώσεων, τις πάγιες εντολές για μεταφορές πιστώσεων και τις εντολές άμεσης χρέωσης που πρέπει να αλλάξουν.
- (β) να ορίζει την ημερομηνία από την οποία οι πάγιες εντολές για μεταφορές πιστώσεων και οι εντολές άμεσης χρέωσης πρέπει να εκτελούνται από τον λογαριασμό πληρωμών που ανοίγει ή τηρεί ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών:

Νοείται ότι, η ημερομηνία αυτή τοποθετείται τουλάχιστον έξι (6) εργάσιμες ημέρες μετά την ημερομηνία κατά την οποία ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών λαμβάνει τα έγγραφα που αποστέλλονται από τον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το εδάφιο (9) του παρόντος άρθρου:

Νοείται περαιτέρω ότι, η εν λόγω εξουσιοδότηση του καταναλωτή δίδεται εγγράφως, είτε σε χαρτί είτε με άλλο μέσο και αντίγραφο της παρέχεται στον καταναλωτή.

(8) Εντός δύο (2) εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της εξουσιοδότησης που αναφέρεται στο εδάφιο (4) του παρόντος άρθρου, ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ζητά από τον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να προβεί στις εξής ενέργειες, εφόσον προβλέπονται στην εξουσιοδότηση του καταναλωτή -

- (α) Να διαβιβάσει στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και, εφόσον αυτός το έχει ζητήσει ειδικά, στον καταναλωτή κατάλογο των υφιστάμενων πάγιων εντολών για μεταφορές πιστώσεων και τις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τις εντολές άμεσης χρέωσης που αλλάζουν·
- (β) να διαβιβάσει στο λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και κατόπιν ρητής αιτήσεως του καταναλωτή, στον καταναλωτή τις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τις επαναλαμβανόμενες εισερχόμενες μεταφορές πιστώσεων και τις άμεσες χρεώσεις που έχει εξουσιοδοτήσει ο πιστωτής και οι οποίες εκτελέστηκαν στον λογαριασμό πληρωμών του καταναλωτή κατά τους προηγούμενους δεκατριείς (13) μήνες·
- (γ) σε περίπτωση που ο αποστέλλον πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέχει σύστημα αυτόματου αναπροσανατολισμού των εισερχόμενων μεταφορών πιστώσεων και των άμεσων χρεώσεων προς το λογαριασμό πληρωμών που διατηρεί ο καταναλωτής στο λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, να διακόψει την αποδοχή άμεσων χρεώσεων και εισερχόμενων μεταφορών πιστώσεων από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση·
- (δ) να ακυρώσει τις πάγιες εντολές από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση·
- (ε) να μεταφέρει οποιοδήποτε θετικό υπόλοιπο στον λογαριασμό πληρωμών που ανοίχθηκε ή τηρείται στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών κατά την ημερομηνία που καθορίζεται από τον καταναλωτή· και
- (στ) να κλείσει το λογαριασμό πληρωμών που τηρείται στον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών κατά την ημερομηνία που καθορίζεται από τον καταναλωτή.

(9) Ο αποστέλλον πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, αφού λάβει σχετική αίτηση από το λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, έχει υποχρέωση να εκτελεί τις ακόλουθες ενέργειες, εφόσον προβλέπονται στην εξουσιοδότηση του καταναλωτή -

- (α) Αποστέλλει στο λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών τις πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους (α) και (β) του εδαφίου (8) του παρόντος άρθρου, εντός πέντε εργάσιμων ημερών·
- (β) σε περίπτωση που ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέχει σύστημα αυτόματης ανακατεύθυνσης των εισερχόμενων μεταφορών πιστώσεων και των άμεσων χρεώσεων προς το λογαριασμό που κατέχει ή ανοίγει ο καταναλωτής στο λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, διακόπτει την αποδοχή εισερχόμενων μεταφορών πιστώσεων και άμεσων χρεώσεων στο λογαριασμό πληρωμών από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση:
- Νοείται ότι ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών υποχρεούται να ενημερώσει το πληρωτή ή τον δικαιούχο όσον αφορά το λόγο για τον οποίο δεν δέχονται την πράξη πληρωμής, εφόσον ο πληρωτής ή δικαιούχος ζητήσει τέτοια πληροφόρηση εντός έξι (6) μηνών από την ημέρα τέτοιας απόρριψης·
- (γ) ακυρώνει τις πάγιες εντολές από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση,
- (δ) μεταφέρει οποιοδήποτε πιστωτικό υπόλοιπο από το λογαριασμό πληρωμών στο λογαριασμό πληρωμών που ανοίχθηκε ή τηρείται στο λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών κατά την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση·
- (ε) με την επιφύλαξη του εδαφίου (1) και (6) του άρθρου 43 του περί Υπηρεσιών Πληρωμών Νόμου, κλείνει το λογαριασμό πληρωμών κατά την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση, εφόσον ο καταναλωτής δεν έχει εκκρεμείς υποχρεώσεις όσον αφορά τον εν λόγω λογαριασμό και υπό την προϋπόθεση ότι οι ενέργειες που απαριθμούνται στις παραγράφους (α), (β) και (δ) του παρόντος εδαφίου έχουν ολοκληρωθεί:

Νοείται ότι, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει αμέσως τον καταναλωτή σε περίπτωση που οι εν λόγω εκκρεμείς υποχρεώσεις δεν επιτρέπουν το κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή.

(10) Εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από την παραλαβή των πληροφοριών που ζητήθηκαν από τον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το εδάφιο (8) του παρόντος άρθρου, ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών έχει υποχρέωση, όπως και εάν προβλέπονται στην εξουσιοδότηση και στο βαθμό που οι πληροφορίες που παρέσχε ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών επιτρέπουν στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να το πράξει, εκτελεί τις ακόλουθες ενέργειες –

- (α) Προσδιορίζει τις πάγιες εντολές για τις μεταφορές πιστώσεων που ζητεί ο καταναλωτής και τις εκτελεί από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση·
- (β) προβαίνει στις απαραίτητες προετοιμασίες για να δεχθεί άμεσες χρεώσεις και να τις δεχθεί από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση·
- (γ) εφόσον χρειάζεται, ενημερώνει τους καταναλωτές για τα δικαιώματά τους δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 5 παράγραφος 3 στοιχείο (δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012·
- (δ) γνωστοποιεί στους πληρωτές που ορίζονται στην εξουσιοδότηση και οι οποίοι προβαίνουν σε επαναλαμβανόμενες εισερχόμενες μεταφορές πιστώσεων προς λογαριασμό πληρωμών του καταναλωτή τα στοιχεία του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και διαβιβάζει στους πληρωτές αντίγραφο της εξουσιοδότησης του καταναλωτή:

Νοείται ότι, εάν ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν έχει όλες τις πληροφορίες που χρειάζεται για να ενημερώσει τους πληρωτές, ζητεί από τον καταναλωτή ή από τον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παράσχει τις πληροφορίες που λείπουν·

- (ε) γνωστοποιεί στους δικαιούχους που ορίζονται στην εξουσιοδότηση και οι οποίοι χρησιμοποιούν άμεση χρέωση για τη λήψη χρηματικών ποσών από το λογαριασμό πληρωμών του καταναλωτή τα στοιχεία του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή στο λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και την ημερομηνία από την οποία πρέπει να λαμβάνονται άμεσες χρεώσεις από τον εν λόγω λογαριασμό πληρωμών και διαβιβάζει στους δικαιούχους αντίγραφο της εξουσιοδότησης του καταναλωτή:

Νοείται ότι, εάν ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν έχει όλες τις πληροφορίες που χρειάζεται για να ενημερώσει τους δικαιούχους, ζητεί από τον καταναλωτή να παράσχει τις πληροφορίες που λείπουν.

(11) Σε περίπτωση που ο καταναλωτής επιλέξει να παράσχει προσωπικά τις πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους (δ) και (ε) του εδαφίου (10) του παρόντος άρθρου στους πληρωτές ή δικαιούχους, αντί να δώσει ρητή συγκατάθεση σύμφωνα με τα εδάφια (4), (5), (6) και (7) του παρόντος άρθρου στο λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να το πράξει, ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον καταναλωτή τυποποιημένες επιστολές με τα στοιχεία του λογαριασμού πληρωμών και την ημερομηνία έναρξης που προσδιορίζεται στην εξουσιοδότηση εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

(12) Με την επιφύλαξη του εδαφίου 2 του άρθρου 54 του περί Υπηρεσιών Πληρωμών Νόμου, ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν αναστέλλει τα μέσα πληρωμών πριν από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση του καταναλωτή, έτσι ώστε η παροχή υπηρεσιών πληρωμών προς τον καταναλωτή να μη διακοπεί κατά τη διάρκεια της παροχής της υπηρεσίας αλλαγής λογαριασμού.

Διευκόλυνση του διασυνωριακού ανοίγματος λογαριασμού για καταναλωτές.

12.-(1) Σε περίπτωση που ο καταναλωτής αναφέρει σε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ότι επιθυμεί να ανοίξει λογαριασμό πληρωμών σε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον οποίο ο καταναλωτής διατηρεί ήδη λογαριασμό πληρωμών παρέχει στον καταναλωτή, εφόσον αυτός το αιτηθεί, τα ακόλουθα: -

- (α) Δωρεάν κατάλογο με όλες τις εκκρεμούσες πάγιες εντολές για μεταφορές πιστώσεων και τις εντολές άμεσης χρέωσης τις οποίες έχει δώσει ο οφειλέτης, εφόσον διατίθενται, και πληροφορίες σχετικά με τις επαναλαμβανόμενες εισερχόμενες μεταφορές πιστώσεων και τις άμεσες χρεώσεις που έχει εξουσιοδοτήσει ο πιστωτής και οι οποίες εκτελέστηκαν στον λογαριασμό πληρωμών του καταναλωτή κατά τους προηγούμενους δεκατρείς (13) μήνες:

Νοείται ότι, ο εν λόγω κατάλογος δεν επιφέρει καμία υποχρέωση για το νέο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να δημιουργήσει υπηρεσίες που δεν παρέχει:

- (β) μεταφέρει οποιοδήποτε θετικό υπόλοιπο στο λογαριασμό πληρωμών που διατηρεί ο καταναλωτής στο λογαριασμό που ανοίχτηκε ή τηρείται από τον καταναλωτή με το νέο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, υπό την προϋπόθεση ότι το αίτημα περιλαμβάνει πλήρη στοιχεία για την αναγνώριση του νέου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή:
- (γ) κλείνει το λογαριασμό πληρωμών που τηρεί ο καταναλωτής.

(2) Με την επιφύλαξη του εδαφίου (1) του άρθρου 43 του περί Υπηρεσιών Πληρωμών Νόμου και εάν ο καταναλωτής δεν έχει εκκρεμούσες υποχρεώσεις επί λογαριασμού πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον οποίο ο καταναλωτής διατηρεί τον εν λόγω λογαριασμό πληρωμών προβαίνει στις ενέργειες που προβλέπονται στις παραγράφους (α), (β) και (γ) του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου σχετικά με την ημερομηνία που ορίζεται από τον καταναλωτή, η οποία είναι τουλάχιστον έξι εργάσιμες ημέρες μετά την παραλαβή από τον εν λόγω πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του αιτήματος του καταναλωτή, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά μεταξύ των μερών:

Νοείται ότι, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει αμέσως τον καταναλωτή σε περίπτωση που οι εν λόγω εκκρεμείς υποχρεώσεις δεν επιτρέπουν το κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμών του.

Τέλη που συνδέονται με την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού.

13.-(1) Οι καταναλωτές έχουν δωρεάν πρόσβαση στις προσωπικές τους πληροφορίες όσον αφορά υφιστάμενες πάγιες εντολές και άμεσες χρεώσεις που τηρούνται είτε στον αποστέλλοντα είτε στο λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

(2) Ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών έχει υποχρέωση να παρέχει τις πληροφορίες που έχει ζητήσει ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δυνάμει της παραγράφου (α) του εδαφίου (9) του άρθρου 11 χωρίς να χρεώνει τον καταναλωτή ή το λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

(3) Τα τέλη, εφόσον υφίστανται, που χρεώνει ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον καταναλωτή για το κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμών που τηρείται σε αυτό καθορίζονται σύμφωνα με τα εδάφια 2 και 4 του άρθρου 43 του περί Υπηρεσιών Πληρωμών Νόμου.

(4) Τα τέλη, εφόσον υφίστανται, που χρεώνει ο αποστέλλον ή ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον καταναλωτή για οποιαδήποτε υπηρεσία που παρέχεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 11, εξαιρουμένων εκείνων που αναφέρονται στα εδάφια (1), (2) και (3) του παρόντος άρθρου, είναι εύλογα και αντιστοιχούν στο πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο εν λόγω πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

Οικονομική
ζημία για τους
καταναλωτές.

14.-(1) Οποιαδήποτε οικονομική ζημία, περιλαμβανομένων των χρεώσεων και των τόκων, την οποία υφίσταται ο καταναλωτής και η οποία προκύπτει άμεσα από τη μη συμμόρφωση παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχει στη διαδικασία αλλαγής λογαριασμού προς τις υποχρεώσεις οι οποίες ισχύουν δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 11, επιστρέφεται χωρίς καθυστέρηση από τον εν λόγω πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

(2) Η ευθύνη που προβλέπεται στο εδάφιο (1) δεν ισχύει σε περιστάσεις που είτε είναι ασυνήθεις και απρόβλεπτες, είτε εκφεύγουν του ελέγχου του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που τις επικαλείται και των οποίων οι συνέπειες δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν παρ' όλες τις προσπάθειες για το αντίθετο.

(3) Η ευθύνη που προβλέπεται στο εδάφιο (1) δεν ισχύει όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεσμεύεται από άλλες νομικές υποχρεώσεις που προβλέπονται στο κυπριακό ή κοινοτικό δίκαιο.

(4) Εκτός όπως ρητά προνοείται στο παρόν άρθρο, η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν επεκτείνεται πέραν της ευθύνης που υπέχει δυνάμει των άλλων νομοθετικών προνοιών που ισχύουν στη Δημοκρατία.

Πληροφόρηση
σχετικά με την
υπηρεσία
αλλαγής
λογαριασμού.

15.-(1) Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν στους καταναλωτές τις εξής πληροφορίες σχετικά με την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού -

- (α) Το ρόλο του αποστέλλοντος και του λαμβάνοντος παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σε κάθε βήμα της διαδικασίας αλλαγής λογαριασμού, όπως καθορίζεται στο άρθρο 11·
- (β) το χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης των σχετικών βημάτων·
- (γ) τα τέλη, εφόσον υφίστανται, που χρεώνονται για τη διαδικασία αλλαγής λογαριασμού·
- (δ) κάθε πληροφορία που θα κληθεί να παράσχει ο καταναλωτής· και
- (ε) τις διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών που αναφέρονται στο άρθρο 25.

(2) Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών πέραν των πληροφοριών που αναφέρονται στο εδάφιο (1) παρέχουν επιπρόσθετα και άλλες πληροφορίες στους καταναλωτές, μεταξύ των οποίων, κατά περίπτωση, τις αναγκαίες πληροφορίες για την ταυτοποίηση του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων εντός της Ένωσης, στο οποίο συμμετέχει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

(3) Οι πληροφορίες που αναφέρονται στα εδάφια (1) και (2) διατίθενται δωρεάν σε χαρτί ή άλλο σταθερό μέσο σε όλες τις εγκαταστάσεις του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που είναι προσιτές στους καταναλωτές καθώς και σε ηλεκτρονική μορφή στον διαδικτυακό τόπο του ανά πάσα στιγμή, παρέχονται δε στους καταναλωτές κατόπιν αιτήματός τους.

ΜΕΡΟΣ IV ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Απαγόρευση
των διακρίσεων.

16.-(1) Τα πιστωτικά ιδρύματα δεν εφαρμόζουν διακρίσεις σε βάρος των καταναλωτών που διαμένουν νόμιμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση λόγω της υπηκοότητάς τους ή του τόπου διαμονής τους ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο που αναφέρεται στο άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν οι εν λόγω καταναλωτές υποβάλλουν αίτηση για λογαριασμό πληρωμών ή έχουν πρόσβαση σε αυτόν εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(2) Οι προϋποθέσεις για την κατοχή λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά δεν επιφέρουν κανενός είδους διακρίσεις.

Δικαίωμα πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

17.-(1) Οι λογαριασμοί πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά προσφέρονται στους καταναλωτές από όλα τα πιστωτικά ιδρύματα.

(2) Παρά τις διατάξεις του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, η Κεντρική Τράπεζα δύναται να εξαιρέσει πιστωτικό ίδρυμα από την υποχρέωση παροχής λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης τέτοιου ιδρύματος, νοουμένου ότι εξασφαλίζεται η πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών σε όλους τους καταναλωτές στην επικράτεια της Δημοκρατίας και αποτρέπονται στρεβλώσεις του ανταγωνισμού:

Νοείται ότι, κατά την αξιολόγηση αίτησης εξαίρεσης κατά τις διατάξεις του παρόντος εδαφίου, η Κεντρική Τράπεζα δύναται να διαβουλευτεί με την Υπηρεσία για να αξιολογήσει κατά πόσο ο αριθμός πιστωτικών ιδρυμάτων κατόπιν τέτοιας εξαίρεσης θα αποτελούσε επαρκή αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων για να διασφαλιστεί η πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών σε όλους τους καταναλωτές στην επικράτεια της Δημοκρατίας και δύναται να διαβουλευτεί με την Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού, για να αξιολογήσει κατά πόσο τέτοια εξαίρεση θα είχε ως αποτέλεσμα στρεβλώσεις του ανταγωνισμού:

Νοείται περαιτέρω ότι, η εξαίρεση που προνοείται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος εδαφίου δύναται να δίδεται υπό οποιουδήποτε όρους που τίθενται από την Κεντρική Τράπεζα, ώστε να εξασφαλίζεται η πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών σε όλους τους καταναλωτές στην επικράτεια της Δημοκρατίας και να αποτρέπονται στρεβλώσεις του ανταγωνισμού:

Νοείται έτι περαιτέρω ότι, η Κεντρική Τράπεζα δύναται να ανακαλεί οποιαδήποτε τέτοια εξαίρεση εάν ως αποτέλεσμα της εξαίρεσης, δεν εξασφαλίζεται η πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών σε όλους τους καταναλωτές στην επικράτεια της Δημοκρατίας ή/και τέτοια εξαίρεση θα είχε ως αποτέλεσμα στρεβλώσεις του ανταγωνισμού.

(3) Οι λογαριασμοί πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά δεν προσφέρονται μόνο από πιστωτικά ιδρύματα που παρέχουν λογαριασμούς πληρωμών αποκλειστικά μέσω διαδικτυακών υπηρεσιών.

(4) Οι καταναλωτές που διαμένουν νόμιμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, συμπεριλαμβανομένων των καταναλωτών που δεν έχουν σταθερή διεύθυνση κατοικίας και των αιτούντων ασύλου, καθώς και οι καταναλωτές που δεν είναι κάτοχοι άδειας παραμονής, αλλά των οποίων η απέλαση είναι αδύνατη για νομικούς ή πραγματικούς λόγους, έχουν το δικαίωμα να ανοίξουν και να χρησιμοποιήσουν λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στα πιστωτικά ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στη Δημοκρατία.

(5) Το δικαίωμα που προκύπτει δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (4) του παρόντος άρθρου ισχύει ανεξάρτητα από τον τόπο διαμονής του καταναλωτή.

(6) Η Κεντρική Τράπεζα δύναται με οδηγίες που εκδίδει δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 32 του παρόντος Νόμου, και με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών ελευθεριών που διασφαλίζονται με τις Συνθήκες, να απαιτεί από τους καταναλωτές που επιθυμούν να ανοίξουν λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στην Δημοκρατία, να αποδείξουν γνήσιο συμφέρον:

Νοείται ότι, η άσκηση του εν λόγω δικαιώματος δεν γίνεται ιδιαίτερα δύσκολη ή επαχθής για τον καταναλωτή.

(7) Τα πιστωτικά ιδρύματα που προσφέρουν λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά ανοίγουν τον λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά ή αρνούνται την αίτηση καταναλωτή για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, σε κάθε περίπτωση χωρίς αναίτια καθυστέρηση και το αργότερο εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από την παραλαβή ολοκληρωμένης αίτησης.

(8) Τα πιστωτικά ιδρύματα απορρίπτουν αίτηση για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στην περίπτωση που το άνοιγμά του θα είχε ως αποτέλεσμα την παράβαση των διατάξεων σχετικά με την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και την αντιμετώπιση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας που περιέχονται στον περί της Παρεμπόδισης και Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες Νόμο.

188(I) του 2007
58(I) του 2010
80(I) του 2012
192(I) του 2012
101(I) του 2013
188(I) του 2014
18(I) του 2016.

(9) Τα πιστωτικά ιδρύματα που προσφέρουν λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, δύνανται να απορρίπτουν αίτηση για σχετικό λογαριασμό όταν ο καταναλωτής κατέχει ήδη λογαριασμό πληρωμών σε πιστωτικό ίδρυμα που εδρεύει στη Δημοκρατία και το οποίο του επιτρέπει να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες που παρατίθενται στο εδάφιο (1) του άρθρου 18, εκτός εάν ο καταναλωτής δηλώσει ότι έχει προειδοποιηθεί για το προσεχές κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμών του.

(10) Στις περιπτώσεις όπου εφαρμόζονται οι διατάξεις του εδαφίου (9) του παρόντος άρθρου, πριν από το άνοιγμα λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, το πιστωτικό ίδρυμα δύναται να επαληθεύει κατά πόσον ο καταναλωτής διατηρεί ή όχι λογαριασμό πληρωμών σε πιστωτικό ίδρυμα που βρίσκεται στην Κυπριακή Δημοκρατία, το οποίο δίνει τη δυνατότητα στους καταναλωτές να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες που παρατίθενται στο εδάφιο (1) του άρθρου 18:

Νοείται ότι, τα πιστωτικά ιδρύματα δύνανται να βασίζονται σε υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη από τους καταναλωτές για σκοπούς επαλήθευσης κατά πόσον ο καταναλωτής διατηρεί ή όχι λογαριασμό πληρωμών σε πιστωτικό ίδρυμα που βρίσκεται στη Δημοκρατία.

(11) Η Κεντρική Τράπεζα δύναται με οδηγίες που εκδίδει δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 32 του παρόντος Νόμου, να προσδιορίζει περιορισμένες και ειδικές πρόσθετες περιπτώσεις στις οποίες τα πιστωτικά ιδρύματα να υποχρεούνται ή να δύνανται να επιλέξουν να απορρίψουν αίτηση για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά:

Νοείται ότι, οι περιπτώσεις αυτές βασίζονται σε διατάξεις του Κυπριακού δικαίου οι οποίες απασκοπούν στο να αποφεύγονται οι καταχρήσεις από τους καταναλωτές σχετικά με το δικαίωμά τους να έχουν πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

(12) Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα εδάφια (8), (9), (10) και (11) του παρόντος άρθρου, το πιστωτικό ίδρυμα μετά την απόφασή του, ενημερώνει αμέσως τον καταναλωτή για την απόρριψη της αίτησής του και για τους ειδικούς προς τούτο λόγους, γραπτώς και δωρεάν, εκτός εάν η ενημέρωση αντίκειται στους στόχους της εθνικής ασφάλειας, της δημόσιας τάξης ή του περί της Παρεμπόδισης και Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες Νόμου.

(13) Σε περίπτωση απόρριψης, το πιστωτικό ίδρυμα έχει υποχρέωση να υποδεικνύει στον καταναλωτή τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσει για την υποβολή παραπόνου κατά της απόρριψης και το δικαίωμα του καταναλωτή να απευθυνθεί στη αρμόδια αρχή και την Υπηρεσία ως τον υπεύθυνο φορέα εναλλακτικής επίλυσης των διαφορών και παρέχει τα σχετικά στοιχεία επικοινωνίας.

(14) Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο εδάφιο (8), το πιστωτικό ίδρυμα έχει υποχρέωση να λαμβάνει τα δέοντα μέτρα δυνάμει του Μέρους III του περί της Παρεμπόδισης και Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες Νόμου.

(15) Η πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά δεν πρέπει να εξαρτάται από την αγορά πρόσθετων υπηρεσιών ή μετοχών του πιστωτικού ιδρύματος, εκτός εάν το τελευταίο αποτελεί προϋπόθεση για όλους τους πελάτες του πιστωτικού ιδρύματος.

Παράμετροι
λογαριασμού
πληρωμών με
βασικά
χαρακτηριστικά.

18.-(1) Ο λογαριασμός πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά περιλαμβάνει τις εξής υπηρεσίες -

- (α) Τη διενέργεια όλων των πράξεων που απαιτούνται για το άνοιγμα, τη λειτουργία και το κλείσιμο λογαριασμού πληρωμών·
- (β) υπηρεσίες που επιτρέπουν την κατάθεση χρηματικών ποσών σε λογαριασμό πληρωμών·
- (γ) υπηρεσίες που επιτρέπουν τις αναλήψεις μετρητών από λογαριασμό πληρωμών εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω ταμείου εξυπηρέτησης πελατών ή μέσω αυτόματων ταμειολογιστικών μηχανών, κατά τη διάρκεια ή εκτός του ωραρίου λειτουργίας του πιστωτικού ιδρύματος·
- (δ) την εκτέλεση των εξής πράξεων πληρωμής εντός της Ένωσης -
 - (i) άμεσων χρεώσεων,

- (ii) πράξεων πληρωμής μέσω κάρτας πληρωμών, περιλαμβανομένων των διαδικτυακών πληρωμών,
- (iii) μεταφορών πιστώσεων, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών, σε τερματικά, εφόσον υπάρχουν, και ταμεία εξυπηρέτησης πελατών και μέσω των διαδικτυακών δυνατοτήτων του πιστωτικού ιδρύματος.

(2) Οι υπηρεσίες που απαριθμούνται στις παραγράφους (α) έως (δ) του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου παρέχονται από τα πιστωτικά ιδρύματα στο βαθμό που προσφέρονται ήδη στους καταναλωτές οι οποίοι κατέχουν άλλους λογαριασμούς πληρωμής εκτός εκείνων που έχουν βασικά χαρακτηριστικά.

(3) Οι λογαριασμοί πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά παρέχονται από τα πιστωτικά ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στη Δημοκρατία τουλάχιστον στο εθνικό νόμισμα της Δημοκρατίας.

(4) Ο λογαριασμός πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά επιτρέπει στους καταναλωτές να διενεργούν απεριόριστο αριθμό πράξεων σχετικά με τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου.

(5) Όσον αφορά τις υπηρεσίες που αναφέρονται στις παραγράφους (α), (β) και (γ) του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου και στην υποπαράγραφο (ii) της παραγράφου (δ) του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, εξαιρουμένων των συναλλαγών πληρωμών μέσω πιστωτικής κάρτας, τα πιστωτικά ιδρύματα δεν επιβάλλουν τέλη πέραν των εύλογων αμοιβών, εάν ισχύουν, που αναφέρονται στο άρθρο 19, ανεξαρτήτως του αριθμού των πράξεων που εκτελούνται στον λογαριασμό πληρωμών.

(6) Ο Υπουργός δύναται, με Διάταγμα που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, μετά από διαβούλευση με την Κεντρική Τράπεζα, να καθορίζει έναν ελάχιστο αριθμό πράξεων για τις οποίες τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να καταλογίζουν μόνο τα εύλογα τέλη, εάν ισχύουν, που αναφέρονται στο άρθρο 19 του παρόντος Νόμου, όσον αφορά τις υπηρεσίες που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (i) της παραγράφου (δ) του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, στην υποπαράγραφο (ii) της παραγράφου (δ) του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου μόνο όσον αφορά πράξεις πληρωμών μέσω πιστωτικής κάρτας, και στην υποπαράγραφο (iii) της παραγράφου (δ) του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου:

Νοείται ότι, ο ελάχιστος αριθμός των πράξεων που αναφέρεται στο παρόν εδάφιο, είναι επαρκής για να καλύψει την προσωπική χρήση από τον καταναλωτή, λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες κοινές εμπορικές πρακτικές και τη συμπεριφορά των καταναλωτών:

Νοείται περαιτέρω ότι, τα τέλη που χρεώνονται για τις πράξεις πέραν του ελάχιστου προβλεπόμενου αριθμού δεν είναι ποτέ υψηλότερα από εκείνα που χρεώνονται κατά τη συνήθη τιμολογιακή πολιτική του πιστωτικού ιδρύματος.

(7) Ο καταναλωτής πρέπει να είναι σε θέση να διαχειρίζεται και να εκκινεί συναλλαγές πληρωμής από το λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά τον οποίο κατέχει, στις εγκαταστάσεις του πιστωτικού ιδρύματος και/ή με διαδικτυακά μέσα, εάν υπάρχουν.

Συναφή
τέλη.

19.-(1) Οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 18 παρέχονται από τα πιστωτικά ιδρύματα δωρεάν ή έναντι καταβολής εύλογου τέλους.

(2) Τα τέλη που χρεώνονται στον καταναλωτή σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις δεσμεύσεις του σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, πρέπει να αποτελούν εύλογα τέλη.

(3) Τα τέλη που αναφέρονται στα εδάφια (1) και (2) του παρόντος άρθρου, καθορίζονται από τα πιστωτικά ιδρύματα και σε περίπτωση, που η Κεντρική Τράπεζα κρίνει ότι τα τέλη αυτά δεν είναι εύλογα, προβαίνει σε τεκμηριωμένη εισήγηση στον Υπουργό, λαμβανομένων υπόψη τουλάχιστον των ακόλουθων κριτηρίων -

- (α) Των εθνικών επιπέδων εισοδήματος,
- (β) των μέσων τελών που χρεώνουν τα πιστωτικά ιδρύματα στη Δημοκρατία για τις υπηρεσίες που παρέχονται σε σχέση με λογαριασμούς πληρωμών,

ο οποίος βάσει της εισήγησης αυτής, καθορίζει με Διάταγμα που εκδίδει και δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, τα εν λόγω τέλη.

(4) Υπό την επιφύλαξη του δικαιώματος που αναφέρεται στο εδάφιο (4) του άρθρου 17, καθώς και της υποχρέωσης που προβλέπεται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου, ο Υπουργός δύναται, με Διάταγμα που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, να απαιτεί από τα πιστωτικά ιδρύματα να εφαρμόζουν διαφορετικά συστήματα τιμολόγησης ανάλογα με το επίπεδο ένταξης του καταναλωτή στο τραπεζικό σύστημα, τα οποία να επιτρέπουν, ιδιαίτερα, ευνοϊκότερους όρους για τους ευάλωτους καταναλωτές που δεν χρησιμοποιούν τραπεζικές υπηρεσίες.

(5) Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο εδάφιο (4), ο Υπουργός μεριμνά ώστε να παρέχεται καθοδήγηση στους καταναλωτές, καθώς και κατάλληλες πληροφορίες, σχετικά με τις διαθέσιμες επιλογές.

Συμβάσεις-πλαίσια και καταγγελία.

20.-(1) Οι συμβάσεις-πλαίσια για την παροχή πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά υπόκεινται στις διατάξεις του περί Υπηρεσιών Πληρωμών Νόμου, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στα εδάφια (2) και (4) του παρόντος άρθρου.

(2) Το πιστωτικό ίδρυμα δύναται να καταγγείλει μονομερώς τη σύμβαση-πλαίσιο, μόνο εάν ισχύει τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- (α) Ο καταναλωτής χρησιμοποίησε εσκεμμένα το λογαριασμό πληρωμών για παράνομους σκοπούς·
- (β) δεν έχει εκτελεσθεί καμία συναλλαγή στο λογαριασμό πληρωμών για διάστημα μεγαλύτερο των είκοσι τεσσάρων (24) διαδοχικών μηνών·
- (γ) ο καταναλωτής παρείχε ανακριβή στοιχεία προκειμένου να εξασφαλίσει το λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, δεδομένου ότι τα ακριβή στοιχεία θα τον απέκλειαν από το δικαίωμα αυτό·
- (δ) ο καταναλωτής δεν διαμένει πλέον νομίμως στην Ευρωπαϊκή Ένωση·
- (ε) ο καταναλωτής έχει ακολουθώντας ανοίξει στη Δημοκρατία δεύτερο λογαριασμό πληρωμών ο οποίος του επιτρέπει να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο εδάφιο (1) του άρθρου 18, ενώ κατέχει ήδη στη Δημοκρατία λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

(3) Η Κεντρική Τράπεζα δύναται, με οδηγίες που εκδίδονται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 32 του παρόντος Νόμου, να προσδιορίζει πρόσθετες περιορισμένες και ειδικές περιπτώσεις κατά τις οποίες μπορεί να καταγγελθεί μονομερώς από το πιστωτικό ίδρυμα σύμβαση-πλαίσιο για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά:

Νοείται ότι, οι περιπτώσεις αυτές βασίζονται στις σχετικές πρόνοιες του περί Συμβάσεων Νόμου και αποσκοπούν στην αποτροπή των καταχρήσεων από τους καταναλωτές σχετικά με το δικαίωμά τους να έχουν πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

(4) Όταν ένα πιστωτικό ίδρυμα καταγγέλλει τη σύμβαση για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά για έναν ή περισσότερους από τους λόγους που αναφέρονται στις παραγράφους (β), (δ) και (ε) του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου και στο εδάφιο (3) του παρόντος άρθρου, υποχρεούται να ενημερώνει τον καταναλωτή για τους λόγους της καταγγελίας, τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την έναρξη της ισχύος της, γραπτώς και δωρεάν, εκτός εάν η ενημέρωση αυτή αντίκειται στους στόχους της εθνικής ασφάλειας ή της δημόσιας τάξης:

Νοείται ότι, όταν το πιστωτικό ίδρυμα καταγγέλλει τη σύμβαση σύμφωνα με τις παραγράφους (α) και (γ) του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου, η καταγγελία ισχύει αμέσως.

(5) Η γνωστοποίηση της καταγγελίας πρέπει να υποδεικνύει στον καταναλωτή τη διαδικασία που ακολουθείται για την υποβολή παραπόνου κατά της καταγγελίας, εάν υπάρχει, και το δικαίωμά του καταναλωτή να απευθυνθεί στην αρμόδια αρχή και την Υπηρεσία ως τον υπεύθυνο φορέα εναλλακτικής επίλυσης των διαφορών και του παρέχει τα σχετικά στοιχεία επικοινωνίας.

Γενικές πληροφορίες για λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά

21.-(1) Η Υπηρεσία διασφαλίζει την κατάρτιση διαφωτιστικού υλικού για τη διαθεσιμότητα λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, τους γενικούς όρους τιμολόγησης τους, τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται για την άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά και τις μεθόδους πρόσβασης σε διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών για τη διευθέτηση διαφορών και λαμβάνει μέτρα για τη διάθεση του εν λόγω διαφωτιστικού υλικού στους καταναλωτές, κατόπιν διαβούλευσης με το Υπουργείο και την Κεντρική Τράπεζα:

Νοείται ότι, τα μέτρα επικοινωνίας είναι επαρκή και καλά στοχευμένα, ιδίως σε σχέση με την προβολή τους σε καταναλωτές που δεν χρησιμοποιούν τραπεζικές υπηρεσίες και σε ευπαθείς και μετακινούμενους καταναλωτές

(2) Το διαφωτιστικό υλικό που αναφέρεται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου διατίθεται δωρεάν στους καταναλωτές και περιλαμβάνει προσβάσιμες πληροφορίες και συνδρομή σχετικά με τα ειδικά χαρακτηριστικά των παρεχόμενων λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, τα σχετικά τέλη και τους όρους χρήσης τους:

Νοείται ότι, διατυπώνεται με σαφήνεια στις πληροφορίες ότι η αγορά πρόσθετων υπηρεσιών δεν είναι υποχρεωτική για την πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

ΜΕΡΟΣ V ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αρμόδιες αρχές.

22.-(1) Η αρμόδια αρχή για σκοπούς διασφάλιση της εφαρμογής και επιβολής του παρόντος Νόμου είναι η Κεντρική Τράπεζα.

(2) Η αρμόδια αρχή και όλα τα πρόσωπα που εργάζονται ή έχουν εργαστεί για την αρμόδια αρχή, καθώς και οι εντεταλμένοι από την αρμόδια αρχή ελεγκτές λογαριασμών ή εμπειρογνώμονες, δεσμεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο.

(3) Οι εμπιστευτικές πληροφορίες που περιέρχονται εις γνώση τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους δεν γνωστοποιούνται σε κανένα απολύτως πρόσωπο ή αρχή, παρά μόνο με συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που εμπίπτουν στο ποινικό δίκαιο ή στον παρόντα Νόμο:

Νοείται ότι, το παρόν εδάφιο δεν εμποδίζει την αρμόδια αρχή να ανταλλάσσει ή να διαβιβάζει εμπιστευτικές πληροφορίες με άλλες αρμόδιες αρχές κρατών μελών σύμφωνα με το ενωσιακό και Κυπριακό δίκαιο.

Υποχρέωση συνεργασίας.

23.-(1) Η αρμόδια αρχή συνεργάζεται με άλλες αρμόδιες αρχές κρατών μελών όποτε αυτό είναι αναγκαίο για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο του παρόντος Νόμου και του εθνικού δικαίου των άλλων κρατών μελών για την μεταφορά και εφαρμογή της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ αντίστοιχα, χρησιμοποιώντας τις εξουσίες τους, οι οποίες προβλέπονται στον παρόντα Νόμο ή στο εθνικό δίκαιο των άλλων κρατών μελών, ανάλογα με την περίπτωση.

(2) Η αρμόδια αρχή επικουρεί τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών και ανταλλάσσει πληροφορίες και συνεργάζεται με αυτές σε τυχόν δραστηριότητες έρευνας ή εποπτείας.

(3) Η Κεντρική Τράπεζα αποτελεί την αρμόδια αρχή η οποία ορίζεται ως σημείο επαφής για τους σκοπούς της παραγράφου (1) του άρθρου 22 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ.

(4) Ο Υπουργός ανακοινώνει στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη το όνομα της αρχής που ορίζεται για τους σκοπούς της παραγράφου (1) του άρθρου 22 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ.

(5) Η Κεντρική Τράπεζα ως η αρμόδια αρχή η οποία ορίζεται δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (3) του παρόντος άρθρου, ανταλλάσσει με τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών οι οποίες ορίζονται από αυτά ως σημείο επαφής για τους σκοπούς του εδαφίου (1) του άρθρου 22 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση των καθηκόντων των αρμόδιων αρχών κρατών μελών, όπως προβλέπεται από τα μέτρα που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ.

(6) Η Κεντρική Τράπεζα ως η αρμόδια αρχή η οποία ορίζεται δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (3) του παρόντος άρθρου, δύναται να ορίζει κατά την ανταλλαγή πληροφοριών ότι οι εν λόγω πληροφορίες δεν αποκαλύπτονται χωρίς τη ρητή συγκατάθεσή της.

(7) Σε περίπτωση κατά την οποία η Κεντρική Τράπεζα ως η αρμόδια αρχή η οποία ορίζεται δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (3) του παρόντος άρθρου, λαμβάνει πληροφορίες από τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, οι οποίες ορίζονται από αυτά ως σημείο επαφής για τους σκοπούς του εδαφίου (1) του άρθρου 22 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ και οι οποίες ορίζουν κατά την ανταλλαγή ότι οι εν λόγω πληροφορίες δεν πρέπει να αποκαλυφθούν χωρίς τη ρητή συγκατάθεσή τους, ανταλλάσσονται μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους οι εν λόγω αρχές παρείχαν τη συναίνεσή τους και δεν αποκαλύπτονται από την αρμόδια αρχή χωρίς τη ρητή συγκατάθεσή τους.

(8) Η Κεντρική Τράπεζα ως η αρμόδια αρχή η οποία ορίζεται δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (3) του παρόντος άρθρου, δύναται να διαβιβάζει τις ληφθείσες πληροφορίες στις αρμόδιες αρχές των

άλλων κρατών μελών οι οποίες ορίζονται από αυτά ως σημείο επαφής για τους σκοπούς του εδαφίου (1) του άρθρου 22 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ:

Νοείται ότι, η Κεντρική Τράπεζα δεν διαβιβάζει πληροφορίες δυνάμει του παρόντος εδαφίου σε άλλους φορείς ή φυσικά ή νομικά πρόσωπα χωρίς τη ρητή συμφωνία των αρμόδιων αρχών των άλλων κρατών μελών που κοινοποίησαν τις σχετικές πληροφορίες και διαβιβάζει πληροφορίες μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους οι εν λόγω αρχές έχουν συναινέσει, πλην δεόντως αιτιολογημένων περιπτώσεων, οπότε ενημερώνει αμέσως το σημείο επαφής που παρείχε τις πληροφορίες.

(9) Η Κεντρική Τράπεζα ως η αρμόδια αρχή η οποία ορίζεται δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (3) του παρόντος άρθρου, δύναται να αρνηθεί να ενεργήσει κατόπιν αιτήματος για συνεργασία σε δραστηριότητα έρευνας ή εποπτείας ή να ανταλλάξει πληροφορίες όπως προβλέπεται στα εδάφια (5), (6), (7) και (8) του παρόντος άρθρου μόνο εάν -

- (α) Η εν λόγω έρευνα, η επιτόπου εξακρίβωση, η δραστηριότητα εποπτείας ή η ανταλλαγή πληροφοριών ενδέχεται να προσβάλει την κυριαρχία, την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη της Δημοκρατίας·
- (β) έχει ήδη κινηθεί δικαστική διαδικασία για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και κατά των ιδίων προσώπων ενώπιον των αρχών της Δημοκρατίας·
- (γ) έχει ήδη εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση από αρμόδιο δικαστήριο της Δημοκρατίας αναφορικά με τα ίδια άτομα και τις ίδιες πράξεις·

Νοείται ότι, σε περίπτωση τέτοιας άρνησης, η αρμόδια αρχή ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που υπέβαλε το αίτημα και της παρέχει όσο το δυνατόν λεπτομερέστερες πληροφορίες.

Επίλυση
διαφωνιών
μεταξύ
αρμόδιων
αρχών
διαφορετικών
κρατών μελών.

24.-(1) Η αρμόδια αρχή δύναται να παραπέμψει το ζήτημα στην ΕΑΤ σε περίπτωση που απορρίφθηκε αίτημα για συνεργασία από τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, ιδίως όσον αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών, ή δεν δόθηκε συνέχεια σε εύλογο χρονικό διάστημα και δύναται να ζητεί τη βοήθεια της ΕΑΤ, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

(2) Σε περίπτωση κατά την οποία αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους παραπέμψει ζήτημα στην ΕΑΤ δυνάμει προνοιών της σχετικής νομοθεσίας του εν λόγω κράτους μέλους που μεταφέρουν τις πρόνοιες του εδαφίου (1) του άρθρου 23 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ, κάθε δεσμευτική απόφαση που λαμβάνει η ΕΑΤ σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 είναι δεσμευτική για την αρμόδια αρχή.

Εναλλακτική
επίλυση
διαφορών.
148(Ι) του 2015.

25.-(1) Η Υπηρεσία ορίζεται ως ο υπεύθυνος φορέας εναλλακτικής επίλυσης των διαφορών για σκοπούς διευθέτησης των διαφορών που αφορούν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που καθορίζονται δυνάμει του παρόντος Νόμου, ώστε καταναλωτές να έχουν πρόσβαση στις διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών που θεσπίζονται δυνάμει των διατάξεων του περί της Εξώδικης Διευθέτησης των Καταναλωτικών Απαιτήσεων με την Παραπομπή τους σε Διαιτησία Νόμου.

(2) Οσάκις προκύπτει διαφορά η οποία εμπίπτει στις διατάξεις του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, ο σχετικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών οφείλει να παρέχει τη γραπτή συγκατάθεση που απαιτείται για τους σκοπούς του εδαφίου (1) του άρθρου 14 του περί της Εξώδικης Διευθέτησης των Καταναλωτικών Απαιτήσεων με την Παραπομπή τους σε Διαιτησία Νόμου.

ΜΕΡΟΣ VI ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Έξοδα.

26.-(1) Η αρμόδια αρχή δύναται να καθορίζει όλα τα έξοδα που σχετίζονται με την εκτέλεση των καθηκόντων της δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου και να απαιτεί την καταβολή τους από τους πάροχους υπηρεσιών πληρωμών.

(2) Το Υπουργείο δύναται να καθορίζει όλα τα έξοδα που σχετίζονται με την εκτέλεση των καθηκόντων του δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 8 του παρόντος Νόμου και να απαιτεί την καταβολή τους από τους πάροχους υπηρεσιών πληρωμών.

(3) Η αρμόδια αρχή δύναται να εκδίδει οδηγίες δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 32 του παρόντος Νόμου για τον καθορισμό και την καταβολή των εξόδων που αναφέρονται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

(4) Ο Υπουργός δύναται να εκδίδει Διάταγμα για τον καθορισμό και την καταβολή των εξόδων που αναφέρονται στο εδάφιο (2) του παρόντος άρθρου, από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

Εξουσία
Διερεύνησης.

27. Η αρμόδια αρχή στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που της παρέχονται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 22, διενεργεί εποπτικούς ελέγχους στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών και τα πιστωτικά ιδρύματα τα οποία υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος Νόμου, καθώς και σε κάθε αντιπρόσωπο ή σε κάθε εξωτερική οντότητα στην οποία αναθέτουν υπηρεσίες σε σχέση με τις οποίες υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος Νόμου και κάθε τέτοιο πρόσωπο οφείλει άμεσα να θέσει στη διάθεση της αρμόδιας αρχής, ή να παραδώσει στην αρμόδια αρχή κατόπιν απαίτησης της, οποιαδήποτε βιβλία, στοιχεία ή έγγραφα τα οποία απαιτεί η αρμόδια αρχή.

Διοικητικές
Κυρώσεις.

28.-(1) Σε περίπτωση κατά την οποία η αρμόδια αρχή διαπιστώσει ότι πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που βρίσκεται υπό την εποπτεία της παραβαίνει ή παραλείπει να συμμορφωθεί με οποιαδήποτε διάταξη του παρόντος Νόμου ή οποιαδήποτε οδηγία, εγκύκλιο ή/και ειδοποίηση της αρμόδιας αρχής που εκδόθηκε δυνάμει του παρόντος Νόμου, περιλαμβανομένης οδηγίας που συνιστά ατομική πράξη, η αρμόδια αρχή, αφού προηγουμένως καλέσει σε απολογία τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, δύναται να επιβάλλει για κάθε παράβαση διοικητικό πρόστιμο από χίλια ευρώ μέχρι ογδόντα χιλιάδες ευρώ, ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης και σε περίπτωση που η παραβίαση συνεχίζεται, η αρμόδια αρχή έχει επιπρόσθετα την εξουσία να επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο, ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης, από εκατό ευρώ μέχρι οκτώ χιλιάδες ευρώ για κάθε ημέρα της παράβασης.

(2) Σύμφωνα με το εδάφιο (1), αν η παράβαση αποδίδεται σε υπαιτιότητα του διοικητικού συμβούλου ή/και του πρώτου εκτελεστικού διευθυντή του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, η αρμόδια αρχή, αφού προηγουμένως καλέσει σε απολογία το πρόσωπο αυτό, δύναται να επιβάλλει για κάθε παράβαση, διοικητικό πρόστιμο από χίλια ευρώ μέχρι είκοσι χιλιάδες ευρώ, ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης και, σε περίπτωση που η παράβαση συνεχίζεται, η αρμόδια αρχή έχει επιπρόσθετα την εξουσία να επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο, ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης, από εκατό ευρώ μέχρι χίλια ευρώ για κάθε ημέρα για την οποία συνεχίζεται η παράβαση.

(3) Η αρμόδια αρχή δύναται να δημοσιοποιεί οποιαδήποτε διοικητική κύρωση επιβάλλεται σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος Νόμου, εκτός εάν η δημοσιοποίηση αυτή ενδέχεται να διαταράξει σοβαρά τις χρηματοοικονομικές αγορές ή να προκαλέσει δυσανάλογη ζημία στα εμπλεκόμενα μέρη.

Ευθύνη
Αρχών.

29. Η αρμόδια αρχή και οποιοσδήποτε σύμβουλος, λειτουργός ή υπάλληλος της δεν φέρουν οποιαδήποτε ευθύνη σε περίπτωση αγωγής, αίτησης ή άλλης νομικής διαδικασίας για αποζημιώσεις σχετικά με οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη κατά την άσκηση των δυνάμει του παρόντος Νόμου καθηκόντων, εκτός εάν αποδειχθεί ότι η πράξη ή παράλειψη δεν διενεργήθηκε καλή τη πίστι ή είναι αποτέλεσμα βαριάς αμέλειας.

ΜΕΡΟΣ VII ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Αξιολόγηση.

30.-(1) Η αρμόδια αρχή, παρέχει στην Επιτροπή πληροφόρηση σχετικά με τα ακόλουθα -

- (α) Τη συμμόρφωση των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών με τα άρθρα 5, 6 και 7 του παρόντος Νόμου·
- (β) τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις διασφάλισης της ύπαρξης διαδικτυακών τόπων σύγκρισης σύμφωνα με το άρθρο 8·
- (γ) τον αριθμό των λογαριασμών πληρωμών για τους οποίους έχει γίνει αλλαγή και την αναλογία των αιτήσεων αλλαγής που έχουν απορριφθεί·
- (δ) τον αριθμό των πιστωτικών ιδρυμάτων που προσφέρουν λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, τον αριθμό αυτών των λογαριασμών που έχουν ανοιχτεί και την αναλογία των αιτήσεων για λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά που απορρίφθηκαν.

(2) Η ως άνω πληροφόρηση παρέχεται στην Επιτροπή αρχής γενομένης από την 18^η Σεπτεμβρίου 2018 και ακολούθως ανά διετία.

Μη επηρεασμός
άλλων
νομοθεσιών.

31.-(1) Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου δεν θίγουν τις αρμοδιότητες της Κεντρικής Τράπεζας δυνάμει του περί της Παρεμπόδισης και Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες Νόμου.

- (2) Ο παρών Νόμος δεν θίγει την εξουσία της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου προς έκδοση οδηγιών δυνάμει άλλων διατάξεων, ιδίως του εδαφίου (3) του άρθρου 41 του περί Εργασιών Πιστωτικών Ιδρυμάτων Νόμου.
- 66(Ι) του 1997
74(Ι) του 1999
94(Ι) του 2000
119(Ι) του 2003
4(Ι) του 2004
151(Ι) του 2004
231(Ι) του 2004
235(Ι) του 2004
20(Ι) του 2005
80(Ι) του 2008
100(Ι) του 2009
123(Ι) του 2009
27(Ι) του 2011
104(Ι) του 2011
107(Ι) του 2012
14(Ι) του 2013
87(Ι) του 2013
102(Ι) του 2013
141(Ι) του 2013
5(Ι) του 2015
26(Ι) του 2015
35(Ι) του 2015
71(Ι) του 2015
93(Ι) του 2015
109(Ι) του 2015
152(Ι) του 2015
168(Ι) του 2015
21(Ι) του 2016
5(Ι) του 2017
38(Ι) του 2017.
- (3) Ο παρών Νόμος δεν θίγει την εφαρμογή του περί Καταναλωτικής Πίστης (Συμφωνίες Στεγαστικών Δανείων και Ενοικιαγορών) Νόμου, τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου και τις συμβατές με το κοινοτικό δίκαιο διατάξεις του Κυπριακού δικαίου, οι οποίες σχετίζονται με τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές.
- 39(Ι) του 2001
166(Ι) του 2001
34(Ι) του 2002
77(Ι) του 2002
33(Ι) του 2004
92(Ι) του 2007
126(Ι) του 2009
107(Ι) του 2010.
- (4) Ο περί Επεξεργασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Προστασία του Ατόμου) Νόμος εφαρμόζεται σε κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από πιστωτικό ίδρυμα ή πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, η οποία γίνεται για σκοπούς συμμόρφωσης με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, καθώς και για σκοπούς πρόληψης, διερεύνησης και εντοπισμού απάτης.
- (5) Οι πάροχοι λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά υποχρεούνται να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του περί της Παρεμπόδισης και Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες Νόμου.
- Έκδοση Οδηγιών. **32.-(1)** Η Κεντρική Τράπεζα έχει εξουσία να εκδίδει οδηγίες για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου.
- (2) Χωρίς επηρεασμό των λοιπών διατάξεων του παρόντος Νόμου που προβλέπουν την έκδοση οδηγιών, η Κεντρική Τράπεζα δύναται να εκδίδει οδηγίες για τη ρύθμιση οποιουδήποτε άλλου θέματος στον παρόντα Νόμο το οποίο χρήζει ή είναι δεκτικό καθορισμού:
- Νοείται ότι, κατά την έκδοση κάθε οδηγίας δυνάμει του παρόντος Νόμου, η Κεντρική Τράπεζα ενεργεί εντός του πλαισίου που καθορίζουν οι ισχύουσες στη Δημοκρατία πράξεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Έναρξη της
ισχύος του
παρόντος
Νόμου.

33.-(1) Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου, η ισχύς των διατάξεων του παρόντος Νόμου αρχίζει με τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

(2) Οι Οδηγίες που προβλέπονται στα άρθρα 5, 6 και 7 του παρόντος Νόμου εκδίδονται εντός εννέα μηνών από τη θέση σε ισχύ της κατ' εξουσιοδότηση πράξης που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 3 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ.